

företeelse, hvilken sålunda till sitt väsen måste fattas såsom ett rationelt vetande, ett moment uti mitt eget vetande om mig sjelf. På samma vis måste hela den yttre naturen under forskningens gång tänkas allt mer och mer underordnas jaget samt slutligen fattas såsom hon till sitt väsen är, d. v. s. såsom begreppskunskap eller modus af menskligt sjelfmedvetande, hvarigenom naturvetenskapen sålunda äfven blir rationel samt skillnaden mellan denna och empirisk kunskap försvinner. Man må derföre ej tänka sig, att det yttre, i tid och rum varande, kunde upphävas. Detta yttre, såsom egande sin rot i människans väsen och hennes ändliga förnuft måste naturligtvis fortfara, så länge människan sjelf fortfar i sin nuvarande lifsform; men dess betydelse blir genom den rationella kunskapen en annan. Det yttre kan ej vidare fattas som substans, utan liksom skriften för tanken fattas det såsom blott tecken och symbol för det andliga, såsom ett alfabet, hvarmed jaget studerar och tolkar sitt eget lif. Naturvetenskapen måste derföre anses såsom en del af anthropologien. Naturen är en bok, skrifven med hieroglypher, som